
Методологія, історіографія та джерелознавство аграрної історії

Methodology, historiography and source studies of agrarian history

УДК 94(477.83/.86:292.452)(09):070(477)»1969/2020»

DOI: <https://doi.org/10.31651/2413-8142-2026-37-Haliv-Karban>

Mykola Haliv

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of History of Ukraine and Law, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Drohobych, Ukraine; Senior Researcher, Department of Contemporary History, Ivan Krypiakevych Institute of Ukrainian Studies, NAS of Ukraine, Lviv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7068-3124>

e-mail: halivm@yahoo.com

Roman Karban

Second (Master's) level higher education student, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Drohobych, Ukraine

e-mail: karbanri@ukr.net

Bibliographic description of the article: Haliv, M., & Karban, R. (2026). Typology of publications on the history of villages on the pages of the journal “Litopys Boikivshchyny” journal (1969–2020). *Ukrainskyi Selianyn. [Ukrainian peasant]*, 37, 59–70. (In Ukraine). doi: <https://doi.org/10.31651/2413-8142-2026-37-Haliv-Karban>

TYPOLOGY OF PUBLICATIONS ON THE HISTORY OF VILLAGES IN THE “LITOPYS BOIKIVSHCHYNY” JOURNAL (1969–2020)

Abstract. *The purpose of the article* is to present the results of a historiographical study of works on the history of Ukrainian villages in the Carpathians and Subcarpathia, published on the pages of the journal “Litopys Boikivshchyny” (“Chronicle of Boykivshchyna”) in 1969–2020. **Scientific novelty:** for the first time in Ukrainian historiography, a set of works on the history of villages and peasantry published in the journal “Litopys Boikivshchyny” has been analyzed. **The research methodology** includes the principles of historicism, scientificity, authorial objectivity, as well as a number of methods: historiographical analysis, historical-typological and historical-systemic. **Conclusions.** Thus, a significant part of the publications on the pages of “Litopys Boikivshchyny” concerns the history of villages and the ethnography of the population of the Boyky region, which covered the historical Turka, Stryi, Sambir countys, part of Dolyna, Drohobych and Transcarpathia countys. Among the most thorough works, we will name those that concern the history of the villages of Limna, Strilbychi, Plavve, Komarnyky, Lavriv, Strilky, Korostenko, Unyatchi, Ulychne, Skhidnytsia, Litynya, Volya Koblyanska. A number of publications are devoted to the cultural and educational life of Ukrainian villages, primarily the history of schools and educational organizations. A smaller group of works can be classified as studies of source studies (archaeographic), historical-toponymic (oikonomic), and memorial-narrative directions. Of course, the publications of diaspora authors were not distinguished by a serious source base, they were mostly based on memoirs, legends, and occasional newspaper publications. However, it should be noted that some diaspora authors also used newer Soviet literature. During the period of Ukraine's independence, especially after the journal was moved to Drohobych, the number of scientific works on the history of the villages of the Ukrainian Carpathians and Subcarpathia increased in the “Litopys Boikivshchyny”, which were based on source, primarily archival, material and relied on the latest methodological approaches of social history, microhistory, regional studies and archaeography.

Keywords: “Litopys Boikivshchyny”, press studies, social history, historiography, Ukrainian village, Boykivshchyna.

Микола Галів

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри історії України та правознавства, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Дрогобич, Україна; старший науковий співробітник відділу новітньої історії, Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України, Львів, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7068-3124>

e-mail: halivm@yahoo.com

Роман Карбан

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Дрогобич, Україна

e-mail: karbanri@ukr.net

Бібліографічний опис статті: Галів М., Карбан Р. Типологія публікацій з історії сіл у часописі «Літопис Бойківщини» (1969–2020). *Український селянин*. 2026. Вип. 37. С. 59–70. doi: <https://doi.org/10.31651/2413-8142-2026-37-Haliv-Karban>

ТИПОЛОГІЯ ПУБЛІКАЦІЙ З ІСТОРІЇ СІЛ У ЧАСОПИСІ «ЛІТОПИС БОЙКІВЩИНИ» (1969–2020)

Анотація. Мета статті – представити результати історіографічного дослідження публікацій з історії українських сіл Карпат і Прикарпаття, опублікованих на сторінках часопису «Літопис Бойківщини» у 1969–2020 рр. **Наукова новизна:** вперше в українській історіографії проаналізовано і типологізовано сукупність опублікованих в журналі «Літопис Бойківщини» праць з історії сіл та селянства. **Методологія** дослідження включає принципи історизму, науковості, авторської об'єктивності, а також низку методів: історіографічного аналізу, історико-типологічний та історико-системний. **Висновки.** Отже, значна частина публікацій на сторінках «Літопису Бойківщини» стосується історії сіл та етнографії населення бойківського краю, який охоплював історичну Турківщину, Стрийщину, Самбірщину, частину Долиниці, Дрогобищини і Закарпаття. Серед найбільш ґрунтовних праць, назвемо ті, які стосуються історії сіл Лімна, Стрільбиці, Плав'є, Комарники, Лаврів, Стрілки, Коростенко, Унятичі, Уличне, Східниця, Літиня, Воля Коблянська. Низка публікацій присвячена культурно-освітньому життю українських сіл, передусім історії шкільних установ і просвітницьких організацій. Деяко меншу групу праць можна зарахувати до студій джерелознавчого (археографічного), історико-топонімічного (ойконімічного), меморійно-нарративного спрямування. Безумовно, публікації діаспорних авторів не відзначалися серйозною джерельною базою, здебільшого будувалися на спогадах, переказах, епізодичних газетних публікаціях. Однак, відзначимо, що частина діаспорних авторів користувалася й новішою радянською літературою. У добу незалежності України, особливо після перенесення видання часопису до Дрогобича, в «Літописі Бойківщини» зросла кількість наукових праць з історії сіл українських Карпат і Прикарпаття, що ґрунтувалися на джерельному, передусім архівному, матеріалі й спиралася на новітні методологічні підходи соціальної історії, мікроісторії, регіоналістики, археографії.

Ключові слова: «Літопис Бойківщини», пресознавство, соціальна історія, історіографія, українське село, Бойківщина.

Постановка проблеми

Серед українських журналів історико-краєзнавчого спрямування, що мають тривалу історію, особливо вирізняється часопис «Літопис Бойківщини», заснований Товариством «Бойківщина» у Самборі ще в 1931 р. Уже тоді на його сторінках публікувалися відомі вчені, зокрема Іван Крип'якевич, Іларіон Свенціцький, Роман Лукань, Володимир Кобільник, Іван Филипчак, Антін Княжинський, Ярослав Пастернак, Володимир Кубійович. На початку Другої світової війни журнал припинив діяльність. Його видання було відновлено лише в 1969 р. у США, а з 2000 р. перенесено до України (у 2020 р. видання часопису призупинилося). Значну увагу редакція та автори часопису присвячували історії українських сіл бойківського краю, тож на сьогодні така культурно-інтелектуальна спадщина потребує наукової історіографічної рефлексії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Дослідники історії української преси неодноразово згадували часопис «Літопис Бойківщини» у своїх дослідженнях. Серед них відзначимо праці Ярослава Климовського¹, Олеси Дроздовської², Романа Голика³. Історіографічне осмислення наукового дискурсу ча-

1 Климовський Я. «Літопис Бойківщини». *Свобода*. 1984. Ч. 87. С. 2; Ч. 141. С. 3.

2 Дроздовська О. Історія заснування й краєзнавчі студії журналу «Літопис Бойківщини» (Самбір, 1931–1939 рр.). *Студії з архівної справи та документознавства*. 2003. Т. 10. С. 66–69; Дроздовська О. Українські часописи повітових міст Галичини (1865–1939 рр.): історико-бібліографічне дослідження. Львів, 2001. 360 с.

3 Голик Р. Книги, ідеї та стереотипи Галицької провінції ХХ ст.: «Літопис Бойківщини» у міжвоєнному Самборі. *Записки Львівської національної наукової бібліотеки ім. В. Стефаника*. 2009. № 1. С. 223–248; Голик Р. Між Асклепієм, Марсом і Кліо: Володимир Кобільник та його епоха. *Дзвін*. 2006. № 11–12. С. 104–108.

сопису, який видавався на еміграції та в незалежній Україні, започаткували Микола Галів, Роман Карбан, Василь Менько, Роман Бойчин⁴. У сучасній українській історіографії назріла необхідність дослідження студій з історії українських сіл Карпат та Прикарпаття, що публікувалися на сторінках «Літопису Бойківщини» у 1969–2020 рр.

Мета статті

Мета статті – представити результати історіографічного дослідження студій з історії українських сіл Карпат і Прикарпаття, опублікованих на сторінках часопису «Літопис Бойківщини» у 1969–2020 рр.

Виклад основного матеріалу

Опубліковані в «Літописі Бойківщини» студії з історії сіл Карпат і Прикарпаття були неоднорідними за жанрово-тематичним спрямуванням і проблемно-змістовим наповненням. Їх можна поділити на кілька основних груп: 1) історико-краєзнавчі нариси, присвячені минувшині окремих громад – сіл і присілків; 2) історико-етнографічні розвідки, що висвітлювали народний побут, звичаї, обрядовість та традиційне вбрання бойків; 3) праці з історії культурно-освітнього життя, присвячені діяльності шкіл, товариств «Просвіта», «Січ», «Луг» й інших організацій та інституцій; 4) історико-топонімічні й мовознавчі публікації, в яких проаналізовано походження назв населених пунктів; 5) джерелознавчі та археографічні праці; 6) меморійні публікації та спогади очевидців, у яких переважав автобіографічний і наративний компонент. Значна частина текстів мала міждисциплінарний характер, поєднуючи елементи історичного, етнографічного, мемуарного та джерелознавчого жанрів.

Більшість праць із історії сіл мала історико-краєзнавче спрямування з невеликим, але інколи й доволі значним використанням особистих спогадів авторів. У 1971 р. в журналі з'явилася стаття В. Галича про с. Стрільбичі на Старосамбірщині⁵. У праці окреслено географічне розташування села, названо навколишні села, вказано найважливіші топоніми, зокрема гідроніми. Автор відзначив наявність у селі добрих садів з черешнями, вишнями, сливами. Відтак вів мову про церкви, кладовища, способи будівництва селянських хат, ведення сільського господарства. В. Галич зауважив, що багатші селяни навіть мали ділянки власного лісу. Відзначив, що на початку ХХ ст. селяни почали змінювати тяглову худобу: замість волів купували коней. Розповів автор про домашні промисли в селі, одяг, кількість та етнічний склад населення, виїзд селян на сезонні заробітки. Він зауважив, що перші випадки еміграції мешканців Стрільбич до Америки почалися в 1900 р., а за наступні десять років виїхало близько 100 осіб. Оскільки сам автор, будучи 16-річним юнаком та отримавши паспорт, зумів виїхати до США у 1912 р., то надалі повідомляв лише про долю тих чи інших мешканців села, які опинилися в Америці. Значну увагу присвятив постаті пароха села о Іванові Яворському, переповівши його біографію⁶.

Коротку історію села Плав'є представив в окремій статті колишній мешканець цього села Т. Левицький⁷. Зміст статті дещо різниться від публікації В. Галича. Важливо те, що Т. Левицький намагався окреслити давню історію села, зокрема вів мову про перші згадки в історичних документах (1523 р. – засновано Плав'є). Водночас він передав і народні легенди, перекази про виникнення села і його перших поселенців – Бриня і Вадруга, від яких, начебто, беруть свій початок дві частини поселення: Бринівка і Вадрусівка. Зазначив автор і те, що в 1552 р. князь Костянтин Острозький, якому належала ця околиця, надав грамоту солтисові Дмитрові Косовичу про заснування поселення на річках Плав'є і Тухолька. На думку Т. Левицького, мешканці села передовсім займалися вирубкою лісу і його сплавом по ріках, тож до 1586 р. село називалося «Сплав'є». Переповів автор і опришківські легенди,

4 Галів М., Менько В., Карбан Р. Бойківщина як етнографічна реальність у візіях авторів часопису «Літопис Бойківщини» (1969–1991). *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 11 (29). С. 1171–1185; Галів М., Бойчин Р., Карбан Р. Студії до історії міст на сторінках часопису «Літопис Бойківщини» (1969–2020). *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 12 (30). С. 1141–1155.

5 Галич В. Стрільбичі. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 23–29.

6 Галич В. Стрільбичі. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 27–28.

7 Левицький Т. Плав'є. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 30–36.

зокрема про сховок скарбів Олекси Довбуша на Колищі біля Плав'я. Вів мову й про розміри панщини в селі (12 днів на рік)⁸. Доволі детально автор описав історію церкви в Плав'є від її заснування у 1523 р., назвав парохів села від 1752 до 1944 рр., окреслив їхню освіту⁹. Значну увагу Т. Левицький присвятив громадській діяльності свого батька о. Миколи Левицького, який був парохом в селі у 1903–1924 рр. Розповів про читальню Товариства «Просвіта», для якої в селі звели новий будинок, позичкову касу «Райфайзена», осередок Товариства «Січ». Він називав село Плав'є «винятковою оазою свідомості», оскільки сусідні села на початку ХХ ст. перебували під впливом москвофілів («були кацапські»)¹⁰.

Нарис історії села Чорне біля Устрик написав о. Петро Чавс¹¹. Подібно до попередніх авторів, він окреслив географічне розташування села, вів мову про дві церкви в Чорній – обидві титулу Св. Дмитрія (одна збудована 1834 р., друга в 1880 р.). До Чорної належало маленьке с. Жолобок, де з 1830 р. існувала каплиця. Згадав о. П. Чавс і про те, що в горішній частині села Чорна знаходилася знищена часом каплиця, в підземеллях якої хоронили шляхетних власників села. Однак від каплиці залишилися лише напіврозвалені муровані стіни¹². Відтак автор описав фільварки в селі (діяли до середини ХІХ ст.), селянські господарства та їхню структуру, побут селян, інтер'єр селянських хат, одяг і харчування місцевого населення. Згадав про існування трьох корчем в селі. У статті окреслено значний вплив на громадянську свідомість мешканців села пароха о. Іларіона Туна та о. Богдана Сенети. Описав діяльність заснованого ними кооперативу «Магура», боротьбу з єврейськими шинками, заснування гуртка Товариства «Сільський Господар», а відтак і читальні «Просвіти»¹³. У дописі також розкрито стан села в роки Першої і Другої світових воєн, українсько-польської війни та у міжвоєнну добу.

Невідомий автор, який підписався криптонімом «Т. Н.», залишив невеликий нарис про відоме на Прикапатті село Гошів і тамтешній василіанський монастир¹⁴. Він намагався окреслити чисельність монастирів ще в княжі часи, однак зміг навести приклади монастиря в Сенівідську та монастиря в Крилосі біля Галича. Надалі автор вів мову про заснування монастиря в Гошеві у ХVІ ст. Серед добродійців монастиря назвав гетьмана Івана Виговського та перемишльського єпископа Йосифа Шумлянського. Відтак розповів історію ікони Гошівської богоматері.

Про с. Комарники на Турківщині написав розвідку О. Бережницький. Він відразу вказав на особливості села: значну кількість «ходачкової шляхти»; наявність 18 присілків, з яких найбільшими були Тростинець і Заріка, Зворець, Закичера, Буковинка, Дівче, Кузинів; чималу кількість населення (приблизно 6 – 7 тис. осіб напередодні Другої світової війни); діяльність шести шкіл, функціонування двох парафій, участь парохів в національно-патріотичному житті громади; спроби польської поліції придушити національну діяльність української громади у міжвоєнний період і створення на противагу українським польських організацій – «Кулко шляхти загородової», «Стшелец». О. Бережницький зауважив і те, що на теренах села було знайдено археологічний скарб – 12 бронзових мечів, які датуються 2 тис. до н.е.¹⁵.

Село Лаврів на Старосамбірщині, відоме завдяки існуванню там давнього василіанського монастиря, також привертало увагу дослідників історії Бойківщини. У 1975 р. о. василіянин Іриней Назарко опублікував статтю «Три роки в Лаврові», розповідаючи про своє навчання у відомій василіанській школі в монастирі у міжвоєнні роки¹⁶. Свою розповідь розпочав з викладу короткої історії села Лаврів, навівши легенду про князя Лавра, ймовірну дату

8 Там само. С. 30–31.

9 Там само. С. 32–33.

10 Там само. С. 34–35.

11 Чавс П. Чорна біля Устрик. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 37–50.

12 Там само. С. 38–39.

13 Там само. С. 42–43.

14 Т.Н. Гошів. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 50–53.

15 О.Б. Комарники – село Турчанського повіту. *Літопис Бойківщини*. 1974. Ч. 1/20. С. 40–42.

16 Назарко І. Три роки в Лаврові. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/21. С. 29–38.

заснування монастиря (1270 р.), сфальшовану грамоту князя Лева Даниловича 1292 р., а також писав про «першу автентичну звістку» щодо Лаврова у грамоті короля Владислава II Ягайла від 1407 р., в якій йшлося про надання посіlostей для перемишльського єпископа. Згадував І. Назарко і про зв'язки молдавських господарів з Лаврівським монастирем, заснування новіціату у 1693 р., який незабаром перетворився у духовну семінарію, де у 1741 р. викладали моральне богослов'я, філософію. Писав про відкриття конвікту для світських учнів у 1775 р., а також зупинився на описі церкви в Лаврові. Відзначив і вагому студію І. Филипчика та Р. Луканя про Лаврівську головну школу¹⁷.

Надалі студія І. Назарка набула наративного характеру, оскільки автор використав свої ж спогади. Він потрапив до Лаврова після складення перших чернечих обітів у 1924 р. На той час при монастирі діяв василіанський ліцей, званий «гуманістикою». Згадав він про тогочасного настоятеля монастиря і водночас викладача о. Онуфрія Бурдяка, родом із с. Літиня на Дрогобиччині. Відтак назвав інших учителів, студентів, молодших братів, зміст і розклад навчального процесу. Пригадав про щорічні відвідини Лаврова перемишльським греко-католицьким єпископом Йосафатом Коциловським під час храмового празника на день Чесного Хреста. Назвав відомих українців, які відвідували Лаврів (В. Щурат, В. Дорошенко, Г. Лужницький, Й. Струть, А. Голубець). Доволі ретельно І. Назарко повідомляв про перетворення в монастирі та школі, запроваджені новим настоятелем о. Модестом Пелехом. Описав й сумну історію монастиря у роки першої більшовицької окупації (1939 – 1941), коли приміщення слугували казармами для радянських військ. «Коли я ввійшов до нашої каплиці, мені потемніло в очах... я побачив жахливе богохульство. Там, де перед двома роками були ікони Христа й Богородиці, тепер великий портрет Сталіна... в моїх очах затремтіли сльози...»¹⁸, – згадував о. І. Назарко, описуючи розгромлений більшовиками монастир.

Минувшину села Стрілки описано в статті В. Прокопика (1975 р.)¹⁹. Автор передусім окреслив топонімію села, а також переповів легенду про походження назви Стрілок («золота стріла»), коротко виклав інформацію про церкву. Більша частина статті присвячена першій половині ХХ ст. Так, В. Прокопик назвав імена сільських хлопців, які воювали у лавах Українських Січових Стрільців, Української Галицької Армії, окреслив національний склад місцевого населення, розповів про шкільництво в селі, водяний млин, залізницю, тартак та інші господарські осередки. Детально повідомив про діяльність читальні «Просвіти», назвав найбільш активних просвітян, згадав репертуар драматичного гуртка, вів мову і про осередок польського «Стшельця». Оскільки в юності В. Прокопик був членом відділу Товариства «Луг», який діяв у Стрілках з 1937 р., то діяльності осередку він присвятив більше уваги, розкриваючи завдання та зміст його діяльності. Описав В. Прокопик і важкі роки першої більшовицької окупації, коли Стрілки перетворено на районний центр, запроваджено радянську адміністрацію. Особливо врізалася йому у пам'ять антирелігійна і антицерковна кампанія більшовицьких властей. «Люди постійно жили в страху, кожний дякував Богові, що щасливо проминув день чи ніч»²⁰, – зауважив автор, передаючи атмосферу тих часів. Дещо менше він приділив увагу німецькій окупації, згадавши про існування «Куренів молоді» та діяльність Української званої господарської школи у сусідньому селі Топільниця.

І. Гомонко опублікував нарис історії села Коростенко поблизу Хирова (1977 р.)²¹. Автор описав географічне розташування села, спосіб розселення людей біля рік, вказав на чисельність й етнічний склад населення станом на 1939 р., його основні заняття. Не меншу увагу приділив флорі та фауні навколишньої місцевості, описав будівництво бойківських хат

17 Там само. С. 29–31.

18 Там само. С. 38.

19 Прокопик В. Стрілки біля Старого Самбора. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/22. С. 23–35.

20 Там само. С. 33.

21 Гомонко І. Село Коростенко. *Літопис Бойківщини*. 1977. Ч. 2/26. С. 9–28.

у селі. Назвав «власні кадри інтелігенції» села: Іван і Юрко Курівчаки, Іван Юристовський, Адам Дацько, лікар Яремкевич, о. Дмитро Савицький (його назвав «великим українцем»). Надалі описав стан парафії, церкву, костел, державні інституції (5-класна, а потім 7-класна польська школа; постерунок поліції; гмінний уряд), громадські організації («Просвіта»), підприємства (українські кооперативи, два тартаки, 11 продуктових крамниць). Традиційно уважно висвітлено діяльність читальні Товариства «Просвіта», яку І. Гомонко назвав другою святинєю після церкви в селі. Описав автор і більшовицьку окупацію, терор НКВС, згодом німецьку окупацію і знищення євреїв в селі та поза його межами. Значну увагу він присвятив тим мешканцям села, яким вдалося виїхати на Захід, причому назвав їхні прізвища.

Услід за історією Коростенка в журналі «Літопис Бойківщини» було опубліковано статтю з історії села Коросно біля Добромиля²². Автор Яким Вечер виклав історію за схемою, запропонованою І. Гомонком при описі села Коростенка. Він подав географічний нарис розташування села, окреслив склад і чисельність населення у XIX ст., економічну модернізацію села (міст, залізниця, підприємства). Автор пояснив походження іноземців у селі, частину яких називали «барабами». При описі економічного становища села відзначив, що певною допомогою заборгованим селянам в селі стала інфляція на початку 1920-х рр., оскільки знецінення грошової одиниці дало їм можливість виплатити позичені гроші. Важливо, що автор подав і рівень цін на різну сільськогосподарську продукцію. Назвав Я. Вечер й місцеву інтелігенцію та духовенство, відзначив участь українців у виборах до галицького сейму у 1895 р., описав церковно-релігійне життя, діяльність державних інституцій, а також склав перелік відомих вихідців з села Коросно. У 1981 р. Іван Курівчак доповнив статтю І. Гомонка та Я. Вечера, описавши звичаї села Коросна (Коростенка)²³.

Певну групу праць у журналі «Літопис Бойківщини» складали студії з історії культурно-просвітницького життя українських сіл Карпат і Прикарпаття. Так, у 1970 р. Володимир Мацьків опублікував нарис історії гімназії в с. Лука на Самбірщині²⁴. Передусім окреслив адміністративне та економічне становище села, в якому впродовж 1918–1922 рр. діяла українська гімназія, що була унікальною, оскільки не лише в селах, але в багатьох повітових містах не діяли середні школи. У с. Лука з ініціативи священика о. Петрицького діяв гурток Українського педагогічного товариства, головою якого був о. Сас-Погорецький, парох сусіднього села Білина. Під час літніх канікул там було організовано педагогічний курс для учнів, що хотіли вступати до гімназії. Оскільки в Луці на той час були відповідні вчителі, вдалося організувати початковий гімназійний клас, діяльність якого розпочалася у 1918–1919 навчальному році. Наступного року було вже два класи, опісля – чотири. Школа не мала відповідного приміщення, тому деякий час містилася в «Народному Домі». Більшість учнів становили хлопці, дівчат було небагато. Школа не мала «права прилюдности», а тому учні, щоб отримати свідоцтво зрілості, змушені були складати іспити в державній гімназії (переважно в Перемишлі). Серед вчителів були М. Букомський, Ф. Бойкевич, В. Терлецька, Т. Урбан. У 1921 р. директором гімназії став Л. Бачинський, колишній професор-асистент Кам'янецького університету. У 1922–1923 навчальному році в школі, окрім директора, працювали такі вчителі: М. Тимченко, Т. Пасічник, В. Кривопільський, В. Хомицький, о. Карло Король, В. Мацьків і О. Калиновський. Школа працювала за програмами державних гімназій класичного типу з латинською і грецькою мовами²⁵.

Значно глибше культурно-освітнє життя сіл Бойківщини проаналізовано в роки незалежності України, що помітно з публікацій у «Літописі Бойківщини». Для прикладу, М. Галів розкрив кількісні показники українського шкільництва на Дрогобиччині в роки

22 Вечер Я. Коросно в Добромильському повіті. *Літопис Бойківщини*. 1978. Ч. 2/28. С. 25–37; 1979. Ч. 1/29. С. 20–27; Ч. 2/30. С. 12–15.

23 Курівчак І. Звичаї села Коросна (Коростенка). *Літопис Бойківщини*. 1981. Ч. 2/34. С. 16–23.

24 Мацьків В. Гімназія в Луці коло Самбора. *Літопис Бойківщини*. 1970. Ч. 3/4. С. 34–38.

25 Там само. С. 35–37.

німецької окупації (1941 – 1944)²⁶, висвітлив становище шкільництва у селах Східниця і Ясениця Сільна в XIX – на початку XX ст.²⁷, описав функціонування українських освітніх товариств на Самбірщині у роки німецької окупації²⁸.

Спеціальні історико-топонімічні статті опублікував філолог Я. Рудницький. Зокрема, у 1972 р. він умістив в журналі «Літопис Бойківщини» коротку статтю про назву села Кульчиці. Вчений розмірковував над тим, як все ж правильно вживати назву села: Кульчиці чи Кільчиці. Він проаналізував факти бойківської говірки, відзначив деякі польські впливи на українську топонімію й зрештою сформулював висновок: 1) найбільш обґрунтованою з погляду фонетики є назва «Кульчиці»; 2) вважати за полонізм і називати село «Кільчиці» немає жодної потреби²⁹.

Крім того, Я. Рудницький опублікував невелику статтю про топонім «Семигинів». Стаття містила витяги з «Актів гродських і земських». Дослідник припустив, що назва села Семигинів могла вперше стосуватися людини, в якій загинула сім'я. Свої міркування автор побудував на основі аналогії зі словами-іменами Сімомисл (людина, що думає і дбає про сім'ю), Семислав (людина, славна своєю сім'єю), Семимир (людина, що славиться мирним сімейним життям). Загалом, він висногував, що назва села має відособове походження, її основу складає особове слово «Семигин», а народна етимологія цієї назви (про те, що «сьомий загинув») є пізніше сформованим поясненням і спирається лише на звукову подібність³⁰.

Частина публікацій в «Літописі Бойківщини» вирізнялася історико-етнографічним спрямуванням. Однією з перших праць стала стаття О. Залізняк «Народне вбрання в селі Сенечолі, повіт Долина» (1971 р.)³¹. Насамперед авторка описала спідній жіночий одяг – «рубаття» (сорочки, фартухи, півки/катрани), вказала на його характерні риси, розміри і, що важливо, подала ілюстрації. Етнографічний опис великодніх звичаїв у с. Лімниця опублікував в досліджуваному журналі П. Бурак. На початку статті він розповів про діяльність в селі осередку Товариства «Січ» (80 осіб), який очолював В. Гнилянський. Відтак описав перед великодні приготування в селі, звичай у Великий Четвер (Страсті) і Велику П'ятницю, а відтак і проведення Великодня впродовж трьох днів³². Р. Пристай подав довідкову інформацію про одяг і деякі особливості розмовної мови мешканців села Трускавець до 1918 р. Його описи сповнені деталей, які дають змогу для фахових етнографів змістовно охарактеризувати особливості народного одягу в північній Бойківщині³³. В. Прокопик присвятив статтю весільній обрядовості села Стрілки³⁴.

На початку XXI ст. у «Літописі Бойківщини» публікувалися статті джерелознавчого характеру, які стосувалися окремих аспектів історії сільських і міських громад. Так, у 2010 р. В. Галик проаналізував церковні джерела стосовно генеалогії мешканців с. Уличне на Дрогобиччині³⁵. У 2012 р. Ю. Стецик опублікував королівський привілей на попівство села Уличне 1691 року³⁶. Цей же автор навів деканальну візитацію парафії села Східниця 1841 року³⁷ і канонічну візитацію парафіяльної церкви села Гаї Нижні³⁸. Крім того, він про-

26 Галів М. Українське шкільництво на Дрогобиччині в роки німецької окупації (1941 – 1944). *Літопис Бойківщини*. 2010. Ч. 2/79. С. 65–71.

27 Галів М. Шкільництво у Східниці в XIX – на початку XX ст. *Літопис Бойківщини*. 2013. Ч. 2/85. С. 50–59; Галів М. Шкільництво села Ясениця Сільна на Дрогобиччині (XIX – початок XX ст.). *Літопис Бойківщини*. 2015. Ч. 1/88. С. 53–65.

28 Галів М., Огар А. Українські освітні товариства на Самбірщині у роки нацистської окупації (1941 – 1944). *Літопис Бойківщини*. 2018. Ч. 2/95. С. 63–71.

29 Рудницький Я. Кульчиці чи Кільчиці. *Літопис Бойківщини*. 1972. Ч. 3/4. С. 29–31.

30 Рудницький Я. Про місцеву назву Семигинів. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/22. С. 38–41.

31 Залізняк О. Народне вбрання в селі Сенечолі, повіт Долина. *Літопис Бойківщини*. 1971. Ч. 3/4. С. 19–22; 1972. Ч. 3/4. С. 22–24; 1973. Ч. 1/18. С. 18–19; 1975. Ч. 1/22. С. 20–21; 1977. Ч. 1/25. С. 40–41.

32 Бурак П. Великодень на Бойківщині 1914 р. *Літопис Бойківщини*. 1973. Ч. 1/17. С. 23–27.

33 Пристай Р. Ноша трускавчан. Деякі слова роз говірної мови в Трускаві до 1918 року. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/21. С. 23–28.

34 Прокопик В. Весільні звичаї в селі Стрілки коло Старого Самбора. *Літопис Бойківщини*. 1977. Ч. 1/25. С. 30–39.

35 Галик В. Церковні джерела до генеалогії мешканців с. Уличне на Дрогобиччині. *Літопис Бойківщини*. 2010. Ч. 2/79. С. 60–64.

36 Стецик Ю. Королівський привілей на попівство села Уличне 1691 р. *Літопис Бойківщини*. 2012. Ч. 2/83. С. 83–86.

37 Стецик Ю. Деканальна візитація парафії села Східниця (1841 р.). *Літопис Бойківщини*. 2013. Ч. 2/85. С. 95–100.

38 Стецик Ю. Акт канонічної візитації парафіяльної візитації церкви св. Параскеви Пустельниці с. Гаї (1816 р.). *Літопис Бойківщини*. 2012. Ч. 1/82. С. 95–102.

аналізував архів Лішнянського василіанського монастиря³⁹. М. Галів та О. Пушій на основі актів Перемишльського гродського суду розкрили зміст і наслідки земельного конфлікту між селами Тинів, Літиня і Грушів у середині XVIII ст.⁴⁰ М. Галів опублікував скаргу громади села Лімна на місцевого вчителя від 15 червня 1839 р.⁴¹, подав документи до історії складних господарських відносин у с. Літиня в 1764 р.⁴², висвітлив судову справу громад Дублянського ключа Самбірської економії проти шляхти⁴³. Перші писемні згадки про село Уличне навів В. Галик⁴⁴. Тестамент мешканця села Борислав XVIII ст. опублікував Б. Лазорак⁴⁵.

Статті переважно меморійного характеру склали значну частину історичного дискурсу часопису «Літопис Бойківщини». Їх можна поділити на дві підгрупи: спеціально-подієві (присвячені окремим подіям на теренах того чи іншого села), узагальнено-локальні (присвячені минувшині сільських поселень). Так, до першої групи спогадів є достатньо підстав зарахувати меморійну статтю В. Андрушка про діяльність Товариства «Просвіта» у с. Тяпче Долинського повіту. Він, зокрема, детально розповів про святкування 65-річчя «Просвіти», яке відзначали члени сільської читальні 29 липня 1934 р., окреслив й зусилля сільської громади щодо розбудови просвітянського життя⁴⁶. І. Близник опублікував свої спогади про шкільний страйк у селі Лужок Горішній 1935–1936 рр., де батьки учнів вимагали від польських властей зберегти український характер школи і надати вчителя-українця⁴⁷. Селу Кульчиці як батьківщині Петра Сагайдачного, присвятив розвідку М. Фляк. Він навів спогади зі своїх гімназійних часів, коли гурток учнів Самбірської гімназії намагався зібрати усні легенди у мешканців с. Кульчиці про українського гетьмана⁴⁸.

До другої підгрупи меморійних праць є достатньо підстав зарахувати, наприклад, спогади Я. Хлипняка про село Кривка, котрі опублікував В. Андрушко⁴⁹. У них розповідалося переважно про економічне і культурно-духовне життя села у першій половині XX ст. Доволі скупі історичні відомості містили спогади А. Копистянського про село Сковородне, яке перебувало на пограниччі з Лемківщиною⁵⁰. Подібного змісту була й стаття І. Худьо про село Панищів біля села Чорна⁵¹. На спогадах побудовано й історичний опис села Ветлина біля Устрик Горішніх⁵², сіл Трускавець⁵³, Унятичі⁵⁴, Уличне⁵⁵ на Дрогобиччині, села Ясиновець

39 Стецик Ю. Архів Лішнянського Василіанського монастиря св. Іллі (XVII – XVIII ст.). *Літопис Бойківщини*. 2014. Ч. 1/86. С. 100–104.

40 Пушій О., Галів М. Земельний конфлікт між громадами сіл Грушова, Літиня і Тинів на Дрогобиччині у середині XVIII ст. *Літопис Бойківщини*. 2012. Ч. 2/83. С. 70–77.

41 Галів М. Скарга громади села Лімна на місцевого вчителя 15 червня 1839 р.: мікроісторичний аналіз. *Літопис Бойківщини*. 2014. Ч. 1/86. С. 66–72.

42 Галів М. Злочин і кара: кримінальний випадок у селі Літиня на Дрогобиччині в 1764 році. *Літопис Бойківщини*. 2015. Ч. 2/89. С. 43–49; Галів М. «Я ґрунту ані поля в кишеню, ані за пазуху не сховаю»: земельний конфлікт між родичами у селі Літиня на Дрогобиччині (1770 р.). *Літопис Бойківщини*. 2019. Ч. 1/96(107). С. 75–78.

43 Галів М. Судова справа громад Дублянського ключа проти шляхтича Міхала Висоцького (1759 – 1761 рр.). *Літопис Бойківщини*. 2018. Ч. 2/95. С. 58–63.

44 Галик В. Село Уличне на Дрогобиччині: перші писемні згадки про поселення та легенди про походження назви. *Літопис Бойківщини*. 2014. Ч. 2/87. С. 35–41.

45 Лазорак Б. Тестамент бориславця Гната Кобилянського для Дрогобицького монастиря святих верховних апостолів Петра і Павла (1798 р.). *Літопис Бойківщини*. 2015. Ч. 2/89. С. 71–78.

46 Андрушко В. Величаве просвітянське свято в селі Тяпче, повіт Долина. *Літопис Бойківщини*. 1974. Ч. 1/20. С. 56–58.

47 Близник І. Шкільний страйк у Лужку Горішнім. *Літопис Бойківщини*. 1978. Ч. 1/27. С. 32–33.

48 Фляк М. Про село Кульчиці, місце народження гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного. *Літопис Бойківщини*. 1972. Ч. 1/2. С. 65–69.

49 Андрушко В. Село Кривка. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/22. С. 38–41.

50 Копистянський А. На крилах спогаду у рідні Карпати. *Літопис Бойківщини*. 1975. Ч. 1/22. С. 45–55.

51 Худьо І. Панищів. *Літопис Бойківщини*. 1978. Ч. 1/27. С. 23–25.

52 Осідач М. Село Ветлина коло Устрик Горішніх. *Літопис Бойківщини*. 1977. Ч. 2/26. С. 38–43.

53 Шкільник О. Трускавець. *Літопис Бойківщини*. 1979. Ч. 2/30. С. 30–31; Пристай О. Спомини про Трускавець. *Літопис Бойківщини*. 1980. Ч. 2/32. С. 11–26.

54 Войтуняк П., Кікта С. Унятичі, повіт Дрогобич (у 450-річчя). *Літопис Бойківщини*. 1981. Ч. 1/33. С. 41–47; Ч. 2/34. С. 31–40; Добрянський Б. Дещо з історії села Унятичі. *Літопис Бойківщини*. 1993. Ч. 1/53. С. 14–20.

55 Костецький М. Шляхта села Улично. *Літопис Бойківщини*. 1988. Ч. 2/48. С. 62–66.

Долинського повіту⁵⁶, села Лопушанка Хомина Старосамбірського повіту⁵⁷, села Михновець на Турківщині⁵⁸, села Воля Коблянська на Самбірщині⁵⁹, села Труханів на Сколівщині⁶⁰.

Невеликий екскурс в історію села Лімна зробив П. Бурак, детальніше зупинившись на спогадах про роки Першої світової війни⁶¹. Згодом були опубліковані більш широкі меморії П. Бурака, однак також без багатого історичного фактологічного змісту⁶². Більшою деталізацією позначені статті про село Беньова Турківського повіту, хоч автор не зміг навести точної дати заснування села або першої письмової згадки про нього. Автор В. Цекот зосередився на висвітленні економічного і культурного життя села у міжвоєнний період⁶³. Дещо схожою була стаття Д. Затварницького про село Галівка біля Старого Самбора. Вона мала здебільшого історико-географічний і етнографічний характер, оскільки автор присвятив увагу природнім багатствам краю, зокрема покладам торфу, а також вів мову про деякі звичаї і обряди (святкування Святвечора, опис народного одягу). Більшу увагу він присвятив церкві, шкільництву, сільському уряду, читальні «Просвіти» та діяльності спортивного гуртка і осередку організації «Луг»⁶⁴.

Висновки

Отже, значна частина публікацій на сторінка «Літопису Бойківщини» стосується історії сіл та етнографії населення бойківського краю, який охоплював історичну Турківщину, Стрийщину, частину Долинщини, Дрогобиччини і Закарпаття. Серед найбільш ґрунтовних праць, назвемо ті, які стосуються історії сіл Лімна, Стрільбичі, Плав'є, Комарники, Лаврів, Стрілки, Коростенко, Унятичі, Уличне, Східниця, Літиня, Воля Коблянська. Низка публікацій присвячена культурно-освітньому життю українських сіл, передусім шкільних установ і просвітницьких організацій. Дещо меншу групу праць можна зарахувати до студій джерелознавчого (археографічного), історико-топонімічного (ойконімічного), меморійно-наративного спрямування. Безумовно, публікації діаспорних авторів не відзначалися серйозною джерельною базою, часто будувалися на спогадах, переказах, легендах. Однак відзначимо, що частина авторів-емігрантів користувалася й радянською літературою, була знайома з виданням «Історія сіл і міст Української РСР», публікаціями українських радянських істориків (наприклад, М. Кравця). У добу незалежності України, особливо після перенесення видання часопису до Дрогобича, в «Літописі Бойківщини» зросла кількість наукових праць до історії сіл українських Карпат і Прикарпаття, що ґрунтувалися на джерельному, передусім архівному, матеріалі й спиралися на новітні методологічні підходи соціальної історії, мікроісторії, регіоналістики.

References:

1. Andrushko, V. (1974). Velychave prosvitianske sviato v seli Tiapche, povit Dolyna [A grand educational holiday in the village of Tyapche, Dolyna district]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/20, 56–58. [in Ukrainian].
2. Andrushko, V. (1975). Selo Kryvka [The village of Kryvka]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/22, 38–41. [in Ukrainian].
3. Blyznyk, I. (1978). Shkilnyi straik u Luzhku Horishnim [School strike in the village of Luzhok Horishny]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/27, 32–33. [in Ukrainian].

56 Прокопів Т. Ясеновець. *Літопис Бойківщини*. 1981. Ч. 1/33. С. 15–25.

57 Комарницький І. Лопушанка Хомина – Старосамбірщина. *Літопис Бойківщини*. 1984. Ч. 2/40. С. 32–34.

58 Онуфрик В. Монографія села Михновець, пов. Турка. *Літопис Бойківщини*. 1987. Ч. 1/45. С. 31–28; 1988. Ч. 1/47. С. 16–21; Онуфрик В. Обряди і традиції села Михновець. *Літопис Бойківщини*. 1988. Ч. 2/48. С. 66–71.

59 Петрик А. Село Воля Коблянська на Самбірщині у XV – XIX ст. *Літопис Бойківщини*. 2008. Ч. 2/75. С. 63–68.

60 Скоблей М. До історії села Труханів на Сколівщині: від першої писемної згадки до 30-х рр. XX ст. *Літопис Бойківщини*. 2010. Ч. 1/78. С. 94–99.

61 Бурак П. Спомини з Лімної. *Літопис Бойківщини*. 1976. Ч. 1/23. С. 34–37.

62 Бурак П. Спомини про село Лімну і сусідні села. *Літопис Бойківщини*. 1978. Ч. 1/27. С. 26–29.

63 Цекот В. Село Беньова на Бойківщині. *Літопис Бойківщини*. 1976. Ч. 1/23. С. 43–47; Цекот В. Село Беньова, повіт Турка. *Літопис Бойківщини*. 1981. Ч. 2/34. С. 40–46.

64 Затварницький Д. Галівка біля Старого Самбора. *Літопис Бойківщини*. 1977. Ч. 1/25. С. 51–61.

4. Burak, P. (1976). Spomyny z Limnoi [Memories from the village of Limna]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/23, 34–37. [in Ukrainian].
5. Burak, P. (1973). Velykden na Boikivshchyni 1914 r. [Easter in Boykivshchyna in 1914]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/17, 23–27. [in Ukrainian].
6. Burak, P. (1978). Spomyny pro selo Limnu i susidni sela [Memories of the village of Limna and neighboring villages]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/27, 26–29. [in Ukrainian].
7. Vecher, Ya. (1978). Korosno v Dobromylskom poviti [The village of Korosno in Dobromyl district]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/28, 25–37; (1979). 1/29, 20–27; 2/30, 12–15. [in Ukrainian].
8. Voituniak, P., & Kikta, S. (1981). Uniatychi, povit Drohobych (u 450-richchia) [The village of Uniatychi, Drohobych district (on the 450th anniversary)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/33, 41–47; 2/34, 31–40. [in Ukrainian].
9. Halyk, V. (2014). Selo Ulychne na Drohobychchyni: pershi pysemni zghadky pro poselennia ta lehendy pro pokhodzhennia nazvy [The village of Ulychne in Drohobych county: the first written mentions of the settlement and legends about the origin of the name]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/87, 35–41. [in Ukrainian].
10. Halyk, V. (2010). Tserkovni dzerela do henealohii meshkantsiv s. Ulychne na Drohobychchyni [Church sources for the genealogy of the inhabitants of the village of Ulychne in Drohobych county]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/79, 60–64. [in Ukrainian].
11. Halyk, V. (1971). Strilbychi [The village Strilbychi]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4, 23–29. [in Ukrainian].
12. Haliv, M. (2019). “Ia gruntu ani polia v kysheni, ani za pazukhu ne skhovav”: zemelnyi konflikt mizh rodychamy u seli Litynia na Drohobychchyni (1770 r.) [“I did not hide the field in my pocket or in my bosom”: land conflict between relatives in the village of Litynia in Drohobych county (1770)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/96, 75–78. [in Ukrainian].
13. Haliv, M. (2015). Zlochyn i kara: kryminalnyi vypadok u seli Litynia na Drohobychchyni v 1764 rotsi [Crime and punishment: a criminal case in the village of Litynia in Drohobych county in 1764]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/89, 43–49. [in Ukrainian].
14. Haliv, M. (2014). Skarha hromady sela Limna na mistsevoho vchytelia 15 chervnia 1839 r.: mikroistorychnyi analiz [Complaint of the community of the village of Limna against a local teacher on June 15, 1839: microhistorical analysis]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/86, 66–72. [in Ukrainian].
15. Haliv, M. (2018). Sudova sprava hromad Dublianskoho kliucha proty shliakhtycha Mikhala Vysotskoho (1759–1761 rr.) [The court case of the communities of Dublyany Klyuch against the nobleman Michal Vysotsky (1759–1761)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/95, 58–63. [in Ukrainian].
16. Haliv, M. (2010). Ukrainske shkilnytstvo na Drohobychchyni v roky nimetskoï okupatsii (1941–1944) [Ukrainian schooling in Drohobych region during the years of German occupation (1941–1944)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/79, 65–71. [in Ukrainian].
17. Haliv, M. (2015). Shkilnytstvo sela Yasenytsia Silna na Drohobychchyni (XIX – pochatok XX st.) [Schooling in the village of Yasenytsia Silna in Drohobych county (XIX – early XX centuries)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/88, 53–65. [in Ukrainian].
18. Haliv, M. (2013). Shkilnytstvo u Skhidnytsi v XIX – na pochatku XX st. [Schooling in the village of Skhidnytsia in the XIX – early XX centuries]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/85, 50–59. [in Ukrainian].
19. Haliv, M., Menko, V., & Karban, R. (2024). Boikivshchyna yak etnografichna realnist u viziiakh avtoriv chasopysu «Litopys Boikivshchyny» (1969–1991) [Boykivshchyna as an ethnographic reality in the visions of the authors of the “Chronicle of Boykivshchyna” magazine (1969–1991)]. *Aktualni pytannia u suchasni nautsi [Current issues in modern science]*. 11(29), 1171–1185. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11\(29\)-1171-1185](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11(29)-1171-1185) [in Ukrainian].
20. Haliv, M., Boichyn, R., & Karban, R. (2024). Studii do istorii mist na storinkakh chasopysu “Litopys Boikivshchyny” (1969–2020) [Studies on the history of cities on the pages of the “Chronicle of Boykivshchyna” magazine (1969–2020)]. *Aktualni pytannia u suchasni nautsi [Current issues in modern science]*. 12(30), 1141–1155. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-12\(30\)-1141-1155](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-12(30)-1141-1155) [in Ukrainian].
21. Haliv, M., & Ohar, A. (2018). Ukrainski osvichni tovarystva na Sambirshchyni u roky natsystskoi okupatsii (1941 – 1944) [Ukrainian educational societies in the Sambir region during the years of Nazi occupation (1941 – 1944)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/95, 63–71. [in Ukrainian].

22. Holyk, R. (2006). Mizh Asklepiem, Marsom i Klio: Volodymyr Kobilnyk ta yoho epokha [Between Asclepius, Mars and Clio: Volodymyr Kobilnyk and his era]. *Dzvin [The bell]*. 11–12, 104–108. [in Ukrainian].
23. Holyk, R. (2009). Knyhy, idei ta stereotypy Halytskoi provintsii XX st.: “Litopys Boikivshchyny” u mizhvoiennomu Sambori [Books, ideas and stereotypes of the Galician province of the 20th century: “Chronicle of Boykivshchyna” in interwar Sambor]. *Zapysky Lvivskoi natsionalnoi naukovoï biblioteki im. V. Stefanyka [Notes of the Vasyl Stefanyk Lviv National Scientific Library]*. 1, 223–248. [in Ukrainian].
24. Homonko, I. (1977). Selo Korostenko [Village of Korostenko]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/26, 9–28. [in Ukrainian].
25. Dobrianskyi, B. (1993). Deshcho z istorii sela Uniatychi [Some history of the village of Unyatychi]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/53, 14–20. [in Ukrainian].
26. Drozdovska, O. (2003). Istorii zasnuvannia y kraieznavchi studii zhurnalu “Litopys Boikivshchyny” (Sambir, 1931–1939 rr.) [History of the foundation and local history studies of the journal “Chronicle of Boykivshchyna” (Sambir, 1931–1939)]. *Studii z arkhivnoi spravy ta dokumentoznavstva [Studies in archival science and document science]*. 10, 66–69. [in Ukrainian].
27. Drozdovska, O. (2001). Ukrainski chasopysy povitovykh mist Halychyny (1865–1939 rr.): istoryko-bibliohrafichne doslidzhennia [Ukrainian newspapers of county cities of Galicia (1865–1939): historical and bibliographical research]. Lviv. [in Ukrainian].
28. Zalizniak, O. (1971). Narodne vbrannia v seli Senecholi, povit Dolyna [Folk costume in the village of Senecholi, Dolyna county]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4, 19–22; (1972). 3/4, 22–24; (1973). 1/18, 18–19; (1975). 1/22, 20–21; (1977). 1/25, 40–41. [in Ukrainian].
29. Zatvarnytskyi, D. (1977). Halivka bilia Staroho Sambora [The village of Halivka near Stary Sambir]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/25, 51–61. [in Ukrainian].
30. Klymovskiy, Ya. (1984). “Litopys Boikivshchyny” [“Chronicle of Boykivshchyna”]. *Svoboda [Freedom]*. 87, 2; 141, 3. [in Ukrainian].
31. Komarnytskyi, I. (1984). Lopushanka Khomyna – Starosambirshchyna [The village of Lopushanka Khomina – Stary Sambir county]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/40, 32–34. [in Ukrainian].
32. Kopystianskyi, A. (1975). Na krylakh spohadu u ridni Karpaty [On the wings of memory to the native Carpathians]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/22, 45–55. [in Ukrainian].
33. Kostetskyi, M. (1988). Shliakhta sela Ulychno [The nobility of the village of Ulychno]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/48, 62–66. [in Ukrainian].
34. Kurivchak, I. (1981). Zvychai sela Korosna (Korostenka) [Customs of the village of Korosna (Korostenka)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/34, 16–23. [in Ukrainian].
35. Lazorak, B. (2015). Testament boryslavtsia Hnata Kobylanskoho dlia Drohobyskoho monastyrnia sviatykh verkhovnykh apostliv Petra i Pavla (1798 r.) [The testament of Boryslav resident Ignat Kobylansky for the Drohobych monastery of the holy supreme apostles Peter and Paul (1798)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/89, 71–78. [in Ukrainian].
36. Levytskyi, T. (1971). Plavie [The village of Plavie]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4, 30–36. [in Ukrainian].
37. Matskiv, V. (1970). Himnaziia v Lutsi kolo Sambora [Gymnasium in the village of Luka near Sambir]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4, 34–38. [in Ukrainian].
38. Nazarko, I. (1975). Try roky v Lavrovi [Three years in Lavriv]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/21, 29–38. [in Ukrainian].
39. O.B. (1974). Komarnyky – selo Turchanskoho povitu [Komarnyky – a village in Turka district]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/20, 40–42. [in Ukrainian].
40. Onufryk, V. (1987). Monohrafiia sela Mykhnovets, pov. Turka [Monograph of the village of Mykhnovets, Turka district]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/45, 31–28; (1988). 1/47, 16–21. [in Ukrainian].
41. Onufryk, V. (1988). Obriady i tradytsii sela Mykhnivets [Rituals and traditions of the village of Mykhnivets]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/48, 66–71. [in Ukrainian].
42. Osidach, M. (1977). Selo Vetlyna kolo Ustryk Horishnikh [The village of Vetlyna near Ustryk Horishni]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/26, 38–43. [in Ukrainian].
43. Petryk, A. (2008). Selo Volia Koblianska na Sambirshchyni u XV – XIX st. [The village of Volya Koblyanska in the Sambir county in the 15th – 19th centuries]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/75, 63–68. [in Ukrainian].

44. Prystai, O. (1980). Spomyny pro Truskavets [Memories of the village of Truskavets]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/32, 11–26. [in Ukrainian].
45. Prystai, R. (1975). Nosha truskavchan. Deiaki slova roz hovirnoi movy v Truskavtsi do 1918 roku [Traditional clothing of the inhabitants of the village of Truskavets. Some words of the colloquial language in Truskavets before 1918] // *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/21, 23–28. [in Ukrainian].
46. Prokopyk, V. (1977). Vesilni zvychai v seli Strilky kolo Staroho Sambora [Wedding customs in the village of Strilky near Stry Sambir]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/25, 30–39. [in Ukrainian].
47. Prokopyk, V. (1975). Strilky bilia Staroho Sambora [The village of Strilky near Stry Sambir]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/22, 23–35. [in Ukrainian].
48. Prokopiv, T. (1981). Yasenovets [The village of Yasenovets]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/33, 15–25. [in Ukrainian].
49. Pushii, O., & Haliv, M. (2012). Zemelnyi konflikt mizh hromadamy sil Hrushova, Litynia i Tyniv na Drohobychchyni u seredyni XVIII st. [Land conflict between the communities of the villages of Hrushova, Litynya and Tyniv in Drohobych county in the middle of the 18th century]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/83, 70–77. [in Ukrainian].
50. Rudnytskyi, Ya. (1972). Kulchychi chy Kilchychi [The village of Kulchychi or Kilchychi] *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4, 29–31. [in Ukrainian].
51. Rudnytskyi, Ya. (1975). Pro mistsevu nazvu Semyhyniv [On the local name Semigyniv]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/22, 38–41. [in Ukrainian].
52. Skoblei, M. (2010). Do istorii sela Trukhaniv na Skolivshchyni: vid pershoi pysemnoi zghadky do 30-kh rr. XX st. [To the history of the village of Trukhaniv in Skole county: from the first written mention to the 1930s]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/78, 94–99. [in Ukrainian].
53. Stetsyk, Yu. (2012). Akt kanonichnoi vizytatsii parafialnoi vizytatsii tserkvy sv. Paraskevy Pustelnytsia s. Hayiy (1816 r.) [Act of canonical visitation of the parish visitation of the church of St. Paraskeva Pustelnytsia, village of Hayiy (1816)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/82, 95–102. [in Ukrainian].
54. Stetsyk, Yu. (2014). Arkhiv Lishnianskoho Vasyliianskoho monastyria sv. Illi (XVII – XVIII st.) [Archive of the St. Elijah Basilian Monastery in the village of Lishnya (17th – 18th centuries)] *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/86, 100–104. [in Ukrainian].
55. Stetsyk, Yu. (2013). Dekanalna vizytatsiia parafii sela Skhidnytsia (1841 r.) [Dean's visitation of the parish of the village of Skhidnytsia (1841)]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/85, 95–100. [in Ukrainian].
56. Stetsyk, Yu. (2012). Korolivskyi pryvilei na popivstvo sela Ulychne 1691 r. [Royal privilege for the priesthood of the village of Ulychne in 1691]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/83, 83–86. [in Ukrainian].
57. T.N. (1971). Hoshiv [The village of Hoshiv]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4. 50–53. [in Ukrainian].
58. Fliak, M. (1972). Pro selo Kulchytsi, mistse narodzhennia hetmana Petra Konashevycha Sahaidachnoho [About the village of Kulchytsy, the birthplace of Hetman Petro Konashevych Sahaidachny]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/2, 65–69. [in Ukrainian].
59. Khudo, I. (1978). Panyshchiv [The village of Panyshchiv]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/27, 23–25. [in Ukrainian].
60. Tsekot, V. (1976). Selo Benova na Boikivshchyni [The village of Beniova in Boykivshchyna]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 1/23, 43–47. [in Ukrainian].
61. Tsekot, V. (1981). Selo Benova, povit Turka [The village of Beniova, Turka county]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/34, 40–46. [in Ukrainian].
62. Chavs, P. (1971). Chorna bilia Ustryk [The village of Chorna near Ustryky]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 3/4. 37–50. [in Ukrainian].
63. Shkilnyk, O. (1979). Truskavets [The village of Truskavets]. *Litopys Boikivshchyny [Chronicle of Boykivshchyna]*. 2/30, 30–31. [in Ukrainian].

Надійшла до редакції / Received: 15.02.2026

Схвалено до друку / Accepted: 28.03.2026

Опубліковано / Published: 30.04.2026